

"Stèl je voor"

Met een hooghartig knikje naar haar buurvrouw schoof mejuffrouw Van der Seur in de kerkbank.

Ze stond op dat mejuffrouw, want per slot van rekening was ze nooit getrouwd en dan was je geen mevrouw. Al die moderne nonsens, daar moest ze niets van hebben. Wat goed genoeg was geweest voor de mensen in haar jeugd moest ook maar goed genoeg zijn voor vandaag. Die buurvrouw bijvoorbeeld, kwam met de auto naar de kerk. Dat hóórde gewoon niet. Zelfs met de fiets kon eigenlijk niet. Je hoorde te lópen. Dat de buurvrouw slecht ter been was zag mejuffrouw Van der Seur gemakshalve maar even over het hoofd. Ze zou er ook niet over dènken eens te vragen of ze iets voor haar kon doen. Terwijl de buurvrouw haar wel had aangeboden met haar mee te rijden naar de kerk. Stèl je voor! Ze had natuurlijk bedankt en wel op zó'n manier dat de buurvrouw het niet in haar hoofd zou halen zoiets nòg eens te vragen. Nee, zo'n buurvrouw kon ze missen als kiespijn. Ze had zelfs wel eens op een zondag de wasmachine horen draaien!

Zoiets dééd een christelijk mens gewoon niet. Maandag was wasdag en dinsdag de strijk. Zo was dat al sinds jaar en dag en daar week je niet vanaf. Als je tenminste fatsoenlijk was opgevoed.

Nee, dàn zichzelf, aan háár kon menigeen een voorbeeld nemen. Ze ging alleen in een kerkbank zitten. Hoefde ze tenminste geen pepermuntjes te weigeren of wat de mensen nog meer voor snoepgoed meegenomen hadden. Stel je voor. Het was een kerk, geen kermis. Ze schudde even haar hoofd, zuchtte en ging recht zitten. Misschien ging de preek wel over de Tien Geboden.

Daar moest de buurvrouw maar eens goed naar luisteren...

© mei 2012, Alida, BasicPublishing.nl